

Tuần Báo Vô Vi

1 tháng 3 năm 2015

Số 227

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. *Thương ai hơn họ thương ai hơn mình là sao?*
2. *Thánh nhân chuyển thư cho phàm nhân thì phàm nhân có nên nhận hay không?*
3. *Muốn biết sự phát triển của mọi giới thì phải làm sao?*
4. *Tại sao mang xác làm người có hồn có vía mà không biết?*
5. *Cảm thức chính mình từ nguyên lý của Trời Đất đã hình thành thì phải làm sao?*
6. *Tại sao vạn sự trên đời đều là không?*
7. *Đạo vốn không là sao?*

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal 09-05-97 4:20 AM 1) Hỏi: <i>Thương ai hơn họ thương ai hơn mình là sao?</i> Đáp: Thừa thương ai hơn họ tự thương, thì biết thương mình trước hết, thì mới có cơ hội phục vụ người kế tiếp. Kệ: Biết mình biết họ biết mình tu Giải tỏa phiền ưu tự giải mù Thức giác chính mình tu tự sửa Bình tâm học hỏi giải khờ ngu.	Montréal 10-05-97 3:25 AM 2) Hỏi: <i>Thánh nhân chuyển thư cho phàm nhân thì phàm nhân có nên nhận hay không?</i> Đáp: Thừa hai chiều từ thánh và phàm hai chiều khác nhau. Phàm thì từ từ đi lên, Thánh thì chuyển xuống tận độ và phục vụ, thanh trực khác nhau, tùy duyên mà chung hội. Càng lên càng thông minh, càng xuống càng trì trệ. Thánh nhân có thể biến thành ma quỷ, ma quỷ có thể biến thành thánh nhân sau khi cực kỳ khổ cực, lưỡng cực giao minh. Kệ: Lên xuống phân minh rõ tiến trình Thực hành thức giác tự mình mình Cảm giao thanh trực quy giềng mối Gốc gác diễn thanh tựu quy hình.
Montréal 11-05-97 12:10 AM 3) Hỏi: <i>Muốn biết sự phát triển của mọi giới thì phải làm sao?</i> Đáp: Thừa muốn biết được sự phát triển của mọi giới thì phải tự thanh lọc từ tâm lẫn thân thì mới hiểu được đối phương trước hay là thanh, không nên xác nhận vô căn cứ. Kệ: Ai ai mặt mũi cũng là người Trí ý phân minh óc sáng tươi Tinh túy duyên Trời gieo sống động Hương khuynh thanh nhẹ rõ tình người.	Montréal 12-05-97 6:30 AM 4) Hỏi: <i>Tại sao mang xác làm người có hồn có vía mà không biết?</i> Đáp: Thừa mang xác làm người không khác gì tội phạm mang gông cùm, lúc nào cũng lo âu và bận rộn, không sao giải quyết được chuyện đời kích động và phản động gọi là nghiệp lực, thấy rảnh mà không, lẫn quẩn trong sự có có không không, hiểu được một không hiểu được hai, khó tu khó hòa vì tâm không dứt khoát. Kệ: Bận lòng khó khổ chẳng thông dong Trí tuệ chưa minh tự tréo trông Tạo khổ cho mình không hay biết Bền lâu không có vẫn chờ trông.
Montréal 13-05-97 3:20 AM 5) Hỏi: <i>Cảm thức chính mình từ nguyên lý của Trời Đất đã hình thành thì phải làm sao?</i> Đáp: Thừa cảm thức chính mình từ nguyên lý của Trời Đất hình thành thì tâm thân rất ổn định và ngoan ngoãn tu tiến, nhận định rõ ràng là cõi tạm, sống vui ở cõi phù sanh, bằng lòng thanh tịnh ra đi bất cứ lúc nào, không còn lo âu, sanh tử luân hồi nữa. Kệ: Tiếp thu ánh sáng sống vừa (6?) Chẳng có lo âu giữa nắng mưa Ổn định do Trời tâm hiểu đạo Chẳng còn mê chấp chẳng nói bừa.	Montréal 14-05-97 5:40 AM 6) Hỏi: <i>Tại sao vạn sự trên đời đều là không?</i> Đáp: Thừa tất cả đều điều động bởi nguyên diễn của Trời Đất, hồn mượn xác để hành sự cho đến thanh tịnh mới minh. Kệ: Lịch trình sống động chuyển duyên tình Trí sáng tâm minh tự nín thịnh Khó khổ không lo Trời chuyển chiếu Dừng hành thanh tịnh tự mình mình.

Montréal 15-05-97 6:50 AM

7) **Hỏi:** Đạo vốn không là sao?

Đáp: Thừa đạo vốn không! Trước khi chưa có loài người vốn không! Làm người chịu tu đúng pháp sẽ trở về không thì mới đúng đường. Ngược lại tu mà muốn làm vua, hay đòi hỏi chức vị Phật Tiên là sai, không dạy được chính mình làm sao dạy được người khác, tự tu tự tiến là đúng đường.

Kệ:

Thực hành khai triển cứu tâm linh
Thức giác bình tâm tự cứu mình
Lý đạo tình đời trong thức giác
Về không thanh nhẹ lại càng minh.

TU TIỀN GIẢI MINH

*“Tu tiên giải minh lý trí bàn
Thành tâm sửa đổi pháp thân an
Minh đời thấu đạo là chân lý
Hồn vía phân minh giải pháp tràng”*

Minh tu tiên là mình sửa, phải có tiến bộ. Rồi lúc đó cái sự tiến bộ đó nó đem lại sự sáng suốt cho mình, mình mới hiểu được rồi tự bàn, tự hóa giải sự uất khí của nội tâm.

“Thành tâm sửa đổi pháp thân an”: Mình phải có cái thành thật tìm hiểu rõ ràng cái đường pháp lý, cái đường đến và đường đi rõ ràng. Rồi mới thành tâm nghĩa là giữ lấy cái nghề chuyên môn đó để mà sửa đổi thì lúc đó cái pháp cũng tiến bộ, cái thân cũng an khương.

“Minh đời thấu đạo là chân lý”: Con người mà hiểu chuyện đời, thông cảm bề trái và bề mặt của chuyện đời thì hiểu được cái đạo lý cao siêu ở bên trên nữa. Đó là chân lý. Mà chúng ta nằm ngay trong chân lý, sống trong chân lý thì nên sống, chết vì chân lý cũng nên chết.

“Hồn vía phân minh giải pháp tràng”: Lúc đó, mới khám phá rõ ràng có hồn có vía nó phân minh. Đó, có hồn có vía, có chủ trương, có phụ tá, mới làm việc được, mới hóa giải, nó mới khuyên người ta tu được.

“Pháp tràng ban sẵn khắp nơi”: Nơi nào cũng có hết.

“Trời cao bề rộng tuyệt vời giải khuây”: Đó, lúc nào có Trời là phải có đất, có âm là phải có dương thì cái pháp tràng chỗ nào cũng có. Ngay trong gia đình chúng ta có, ngay nội tạng chúng ta có, nơi nào cũng có. Trời cao bề rộng tuyệt vời giải khuây. Đó, cái sự lớn rộng của Trời đất là giáo hóa chúng ta tu bây giờ. Khi mà chúng ta thấy được, ta dòm được cái sự cao siêu của Trời đất đã tạo ra thì ta có thể tu theo cái pháp này rồi. Ta thấy cũng có Trời có đất ở bên trong cũng như bên ngoài.

*“Minh tâm xét đó là thầy
Trường sanh hóa giải ngày ngày dạy tu”*

Khi mà chúng ta hiểu được, ta xét đó là thầy. Những cảnh vật cao siêu nói rộng đó là thầy giáo hóa chúng ta để chúng ta tiến càng ngày càng xa,

càng cởi mở, càng rộng lớn hơn, không bị sống trong eo hẹp nữa.

“Trường sanh hóa giải ngày ngày dạy tu”: Chúng ta lúc đó thấy trường sanh hóa giải, thấy cái sự chân lý của Trời đất là trường sanh hóa giải. Đó ngày nào, giờ phút nào cũng dạy chúng ta tu.

*“Dạy cho thức giác hiểu mù
Lượng cao trí rộng an vui muôn đời”*

Dạy cho thức giác: Dạy cho chúng ta hiểu ta, hiểu tất cả vạn linh.

“Lượng cao trí rộng an vui muôn đời”: Cái lượng cho chúng ta càng ngày càng cao, không phải vì eo hẹp việc này, việc kia, việc nọ. Mà chúng ta càng ngày càng cởi mở càng tha thứ, càng tìm hiểu sự sai lầm của mình.

Trí nó rộng an vui muôn đời. Lúc đó trong cái không không nó mới là chân lý, lúc đó chúng ta vui vẻ không có bao giờ thắc mắc nữa.

“Thương người bỏn xẻn ai ơi”: Mấy cái người bỏn xẻn so đo vì tiểu lợi mà quên tất cả cái đại sự đó.

“Vì người chưa thấy luật Trời pháp ban”: Không có hiểu Trời đất đã ban cái luật định rõ ràng. Mà cái người đó người bỏn xẻn eo hẹp chỉ vì lợi cho mình không; mà làm lợi cho người ta một chút thì nó không chịu, những người đó là không được. Mà chúng ta nên thương họ vì họ mê, họ không hiểu. Người tu chúng ta phải thương đem cái tư tưởng lành cho họ để một ngày kia họ thức giác. Rồi họ thấy cái luật Trời rõ ràng, họ mới nói rộng như mọi người khác.

*“Thế gian là cảnh huy hoàng
Tại người không chịu mở đàng giao tâm”*

Thế gian là cảnh tốt lắm, mọi người đều có cái tâm trí sáng suốt từ cái lỗ bịch mà có thể tiến giải tới sự khai thông. Đó, tại người không chịu mở, không chịu tu lấy gì mở, không chịu khai thông cái tiểu thiên địa này đâu có hòa đồng với càn khôn vũ trụ được. Mà đem giao tâm, giao tâm đó là gì? Là từ bi, bác ái sống trong mọi trạng thái của sự đau khổ của con người, lúc đó nó mới chịu tiến bộ. Lúc đó, chúng ta mới thấy cái cảnh huy hoàng của Trời đất. Chúng ta mới thấy sự huyền diệu bề trái cũng như

bề mặt rồi, chúng ta mới thấy cảnh huy hoàng sắp đặt rất hay, trường sanh.

*“Lắm khi bức tức thì thâm
Trách Trời trách đất càng làm càng sai”*

Đó, những người bôn xôn, nó thấy bức tức lắm, nó thì thâm trách Trời tại sao tôi tu tới ngày nay không được cái gì hết. A! Trách đủ thứ hết, càng làm càng sai. Đó, nhiều bạn ở đây tu cũng vậy đã làm những đó, có những hành động đó, có những tư tưởng đó. Nhưng mà không hiểu cứ trách mãi, trách Trời trách đất. Ôi! Tôi tu tới bây giờ cũng không giúp tôi được cái gì; tôi bỏ, tôi không thêm tu. Những cái đó tôi nghe hằng đêm trong cái công phu bức tức của họ cũng nảy ra những cái ý tưởng đó. Nhưng mà cái đó đem sự lầm sai cho họ, đem sự nặng trọc cho họ, không bao giờ đem sự nhẹ nhàng cho họ.

*“Bất minh chủ yếu an bài
Chính mình là cảnh là đài giao tâm”*

Không biết cái chủ yếu an bài. Tôi đã nói cái huyền cơ tạo hóa của Trời đất đã lập cho chúng ta đây là cái chủ yếu an bài.

“Chính mình là cảnh là đài giao tâm”: Mình khai thông được mình hiểu cảnh tiền căn của mình. Rồi bây giờ thế nào? Mình phải phát triển thế nào? Mình phải dùng khởi điểm nào cho nó tốt để sau này mình gạt hái cái phước đức vô tận vô biên.

*“Lý kia chuyển hóa thậm thâm
Thực hành là chánh phải tâm tiến thân”*

Cái lý kia chuyển hóa thậm thâm. Cũng là một lời nói mà một người tu cao người ta cất nghĩa khác, một người tu thấp người ta hiểu khác. Nó thậm thâm huyền diệu, chớ nó không phải eo hẹp đâu, thực hành là chánh. Nhưng các bạn phải thực hành sửa đổi, phải tâm tiến thân. Đó, phải tâm, phải tìm hiểu. Mà trong cái thực hành đó là gì? Là đương tâm đó.

Mỗi đêm các bạn thực hành, các bạn sửa đổi tâm tánh, bạn tâm tiến, dụng phải rồi các bạn mới thấy. À! Tôi phải sửa nó mới có tiến thân. Còn nếu tôi

ngao cổ tôi giữ cái mức đó, không bao giờ tiến thân.

*“Quy nguyên nguồn cội phước phần
Biết mình biết họ biết tăng thấp cao”*

Mình trở về cái nguồn cội phước phần căn bản của mình. Các bạn tu ở đây là các bạn tự vun bồi và trồng cái cây phước đức. Thì cái phần hưởng cái lộc của bạn sau này, các bạn đâu có dám nghĩ tới mà hưởng những cái chuyện mà nhiều bạn bây giờ ngày nay được hưởng, không dám suy nghĩ tới vấn đề đó. Nhưng mà nó đến là các bạn phải hưởng. Mà do đâu? Do cái sự cố gắng tu hành của các bạn mới được. Không có cố gắng tu hành, không có bồi, không có vun bồi cái phước đức lấy gì mà có hưởng.

“Biết mình biết họ biết tăng thấp cao”: Mình biết mình, rồi mình biết thiên hạ, biết sự thấp cao của Trời đất, đó là huyền cơ.

*“Thiên cơ chuyển hóa nhiệm mầu
Đi đâu cũng phải đối đầu thiên cơ”*

Đó, cái sự sắp đặt của bạn ngay trong bản thể bạn. Cái bản tay của bạn có mấy sợi chỉ tay mà thầy bói người ta cũng đoán được cuộc đời của bạn. Huống hồ gì bạn thức giấc mở được cái tiểu thiên địa này thì bạn thấy cái thiên cơ chuyển hóa nhiệm mầu rõ ràng. Sắp đặt bạn đến đây học cái gì, rồi tới lúc nào bạn sẽ chuyển đi đâu, mọi người đều có công việc hết.

“Đi đâu cũng phải đối đầu thiên cơ”: Mình đi đâu không có tránh được cái thiên cơ. Cái đồ hình người ta đã tạo cho mình xuống đây để học và để tiến. Nhưng mà mình có cái sự thông minh, mình cố gắng mình tiến mau hơn, mình rút ngắn cái thời gian của thiên cơ là mình đạt tới cái pháp sớm.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 26/6/1977)

Vấn Đạo qua Internet

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND *Võ Thu Swong chép*

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 105)

(18) - Vấn: Trước tiên con có lời thăm sức khỏe đến ĐT, sau đó con có câu hỏi: Con có bị phản âm theo con tu hành không được tiến bộ, rất nhiều chuyện khó khăn xảy ra, vậy con kính xin ĐT chỉ giúp con giải quyết vấn đề nêu trên. Thành thật cảm ơn ĐT. Nam Mô A Di Đà Phật.

Đáp: Khi con biết được phản âm, con đại đột gì nuôi phản âm nữa. Con đã biết được phản âm thì con phải đem ánh sáng giải tỏa phản âm. Con thấy căn nhà con tối con bắc đèn cho nó sáng thì bóng tối nó phải đi, còn cái này là phương pháp Vô Vi là khôi phục hai luồng điện âm dương thì tâm thức con sẽ sáng, tà khí nó phải dang đi, đường lối rất rõ ràng, phải ý thức và chịu thực hành chứ đừng vì lẽ này lẽ nọ rồi thực hành một chút, buông bỏ, rồi chê pháp là mình mất cơ hội.

(19) - Vấn: Kính thưa Thầy con đến nhà một cô bạn ở VN, cô bạn ấy nói chuyện thờ phượng những người khuất đi trong khi đó con ngồi niệm Phật, tại sao giữa lưỡi con bị tê, con cảm giác như ai châm vào lưỡi con vậy. Con cố niệm Phật một phút sau thì không còn nữa.

Đáp: Khi mà thờ Phật thì một cái lư hương là một con ma, mà mười cái lư hương là mười con ma. Ở trong gia đình nó chêm chệ mà mình vô mình niệm Phật coi như mình đuổi nó ra, nó không thích đâu, nó không thích người co lưỡi răng kẻ răng như chỗ ông lên bà xuống mà co lưỡi răng kẻ răng nó nói đừng có co lưỡi, không chịu đâu, vô không được. Khi mình co lưỡi răng kẻ răng là khối thần kinh của mình nó mạnh lên, phát sáng ra nó không vô được. Cho nên nó ghét những người co lưỡi răng kẻ răng. Còn mục đích của mình co lưỡi răng kẻ răng để mở cái thần kinh phát triển đi lên trên tự nhiên thoát thay vì nhờ đỡ. Bên kia nó hết áp phe thì nó giận. Vô nhà nào mà có thờ mà niệm Phật là nặng ngực hay là nặng sau ót, vô chỗ có ma quỷ nó nặng ngực hay nặng sau ót thì chúng ta bỏ đi chỗ khác hay hơn

là ngồi đó tranh đấu với nó mệt thêm, không có lợi lộc.

(20) - Vấn: Thưa Thầy, trước khi con đến dự ĐH vợ chồng con đã trải qua nhiều thử thách mà gần như đã tan vỡ, vậy đó là thử thách do nghiệp lực của chúng con phải không? Xin Thầy giúp con.

Đáp: Thử thách do nghiệp lực, đúng như vậy bởi vì nghiệp lực trước kia lại cần phải âu yếm, bây giờ mọi người lập lại trật tự của chính mình thì nó có sự sai biệt và phản kích với nhau. Cái đó là đương nhiên phải có, mà nhờ cái đó chúng ta mới đặt được nền tảng nhịn nhục và xây dựng hạnh đức phục vụ cho nhau thì vợ chồng sẽ thương nhau, phải biết mình tu để xây dựng hạnh đức phục vụ cho nhau thì mọi sự nó yên.

(21) - Vấn: Kính thưa Thầy, khi tâm linh báo trước một điều quan trọng cho gia đình người tu Vô Vi phải làm sao để tránh nạn, con cho ví dụ như con được báo trước cha con sắp lâm nạn nhưng con không tin, cho rằng đầu óc con lẫn lộn nên con không có biện pháp đề phòng, kết quả là ba con bị té và đứt gân máu mà mất. Điều này làm con ân hận hoài.

Đáp: Đó là cái vía con nhẹ được báo trước. Cái chuyện nó báo biết vậy chứ mình không có xác nhận được là đúng, nhưng mà cái vía nhẹ thường thường nó báo như vậy đó. Mà mình tin mới làm được, không tin làm không được. Những người mà thanh nhẹ báo trước họ tin họ làm họ thực hành để cản trở những cái sự tai nạn nó xảy tới, mà bên Vô Vi rất rõ ràng khi mình hiểu, thấy người ta bị tai nạn mình chỉ lo cho họ thôi chứ không cần nói cho họ biết. Nói cho họ biết là họ sẽ bị. Mình cứ lo cầu nguyện cho họ tai qua nạn khỏi, thay vì mình nói cho biết là tôi nằm chiêm bao tôi thấy chị đụng xe sắp chết. Cái đó mình không nói. Nói là nó bị. Mình cầu nguyện mình gọi cái từ trường tốt cho nó thì những cái phản âm không có tấn công được.

(22) - Vấn: Con là Linda Phan, riêng cá nhân con con hy vọng ĐHVV Quốc Tế Kỳ 16 hay là 17 sẽ

được tổ chức tại Úc Châu. Chính bạn đạo Úc Châu cũng mong muốn như vậy. Con cũng kính chúc ĐH thành công mỹ mãn. Con cũng cảm ơn trưởng ban tổ chức rất xuất sắc. Con Linda.

Đáp: Cầu nguyện cho có ĐH Úc Châu để chi? Để chờ người ta đi chơi tốn xăng khổ thêm chớ ích gì. Tội Vô Vi không có tiền. Cầu nguyện làm chi? Để

tự nhiên. Mình cũng tham gia ĐH thế giới, rồi cái tình thâm huynh đệ, nó hiểu với nhau, nó xây dựng cho nhau, rồi nó sẽ đến khu vực mình làm ĐH, khỏi lo, tu trong thanh tịnh mà lo làm chi, mắc công. Không cần đi ĐH, như bây giờ vẫn mình rồi có video coi cũng như chúng ta tham dự ĐH vậy.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

San Jose, ngày 31 tháng 12, năm, 1996

Thầy kính yêu,

Ba năm hơn từ ngày bước chân vào gia đình Vô Vi cho đến nay, con và vợ con lúc nào cũng nhắc nhở đến Thầy và xem thầy như người cha.

Đến hôm nay con thấy cá tánh của con có quá nhiều lỗi lầm, ích kỷ và đặt cho mình là đúng. Còn thêm một tật xấu là dục trong ý tưởng. Cho nên con viết thư này để xin Thầy mình giải cho con là con nên làm cái gì để sửa đổi tánh xấu xa đó. Con muốn xuống tóc để nhắc nhở con là con phải làm những gì mà con đã tái phạm nhiều lần, con là con người yếu hèn nhút nhát không có tự tin. Cho nên ba năm trước, Thầy có hỏi con rằng: "con hứa với Thầy con tu nhe", con thực sự không dám hứa một cách vội vã, vì con biết con người của con, nhưng hôm nay thì dạ thưa Thầy, con hứa.

Thầy ơi! Vợ con tội lắm, nghiệp quá nặng vì chồng vì con. Con khuyên hoài mà vợ con không tin tưởng nơi con. Tánh con thì hay nói chuyện giỡn chơi, vợ con thì tánh nghiêm chỉnh, cho nên vợ con thường hay ghen tương mà làm khổ thân. Từ ngày lấy vợ cho đến nay, con chưa hề bậy bạ với người

nào, chỉ có cái miệng nói bậy bạ thôi, mong Thầy khuyên giải giúp vợ con, con đội ơn Thầy.....

Đây con dùng bút và chúc Thầy vui trên đường thuyết giảng.

Con, L

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Pattaya, ngày 31/1/1997

L. con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 31/12/96, được biết con hướng tâm về Thầy trong thời gian tu học. Người tu phải ý thức lấy chính mình. Tu PLVV phải khai sáng chính mình; mà khai thông trí tuệ, khai thông trực giác của chính mình thì mới giải quyết được tánh hư tật xấu. Soi Hồn cần làm một ngày ít nhất 3 lần, để tập trung nơi đó thì cái bộ óc con sẽ mở ra và khai sáng trực giác của chính mình. Trung khí trụ hòa hợp với tinh ba của vũ trụ, hồn có cơ hội tu, xác có cơ hội tiến tới quân bình của chính mình thì bớt lo âu, bớt tham dục.

Người đời mang xác phàm tâm tối, thực hiện tham và dục, phạm rồi tái phạm, mà khi chúng ta tập trung được, phát sáng là tự nhiên nó giảm bớt,

rồi nhờ PLTC làm điều hòa thì óc sáng tâm minh, trực giác khai triển, lúc đó mới thật là tu.

Càng tu càng hiểu mình nhiều hơn, càng hiểu mình mới tránh được những sự ô trược của thể gian, có thể hút chúng ta bất cứ lúc nào nếu chúng ta trược. Nếu mà chúng ta ngày đêm làm đúng như vậy, thanh lọc bằng nguyên điển của trời đất thì không bị sự ô trược thu hút nữa. Nạn là trược đó con. Cần phải tránh, rất đơn giản, khi con tập trung nhìn lại tự mình bớt dâm tánh thì cơ quan dục vọng phá hoại sẽ ngưng, thì lúc đó trí sáng tâm minh, dừng mãnh thực hành, hướng về thiên giới mà tiến tới ánh sáng vô cùng, là nơi trú ngụ cuối cùng của phần hồn hành giả Vô Vi. Con người xuống thể gian, có tham đứng đầu; vì tham, vì dâm mới tham rồi ích kỷ, bòn xén không dứt khoát. Người tu dứt khoát, thực hành đúng đắn, khai sáng cơ tạng, thấy tối không chịu được, muốn giải quyết, bỏ tóc. Nó là căn bã của máu, gây ra ngứa, trược, gây duyên tạm bợ tại thể gian; từ ý thức đó mới dứt khoát xuống tóc.

Hằng ngày hành giả Vô Vi có kiếng Vô Vi, nhìn mặt mày của chúng ta xem được ổn định sáng suốt chưa. Nếu mà còn u ám thì phải lo ăn năn sám hối lo tu. Thấy chúng ta sai, mà cho chúng ta là đúng thì không bao giờ tiến hóa. Tu cho đến chết cũng nhìn nhận sự sai của chính mình thì mới đạt được sự thanh nhẹ tới vô cùng. Tu chỉ biết mình sai, chẳng có ai sai mới là người tiến hóa. Nhiều khi sai, lại đổ thừa cho vợ con cũng không đúng. Tâm làm thân chịu, mỗi cái duyên nghiệp khác nhau, mỗi vị trí khác nhau, không có thể đổ thừa lẫn nhau được. Giữ tâm thanh tịnh mà tu tiến thì phần hồn mới được nhẹ.

Nhịn nhục là căn bản của người tu, nhịn là phải chịu nhục. Người tu Vô Vi, tu một thời gian, ai chửi cũng không động, tâm không động, ai hành hạ ta thì ta cần biết đền đáp ơn của người hành hạ ta, nhiên hậu mới ảnh hưởng người đó tiến hóa như chúng ta. Tiền là của tạm, tâm thức là chánh, ngày đêm lo tu, lo xây dựng luồng điển của tâm thức, đó là khôi phục lại cái vốn, tương lai có cơ hội về trời là vậy. Nơi trú ngụ cuối cùng của chúng ta là nơi ánh sáng vô cùng tận, không có sự rắc rối xung quanh chúng ta hết, an nhiên tự tại.

Còn thể gian không thể nào dứt khoát được, luôn luôn có sự kích động và phản động quấy rối đủ chuyện. Giữ tâm thanh tịnh, cương quyết tiến hóa từ cơ tạng lên tới bộ đầu, nhiên hậu mới có cơ hội nhập trong thanh quang của càn khôn vũ trụ mà tiến. Tu là phải sửa, tu là phải nhìn nhận sự sai lầm của chính mình. Tu để hiểu mình, thiên địa nhơn, trời đất người - con là đại diện trời đất, con không hiểu con thì con mất tất cả cái tài sản của Thượng Đế đã ân ban. Tài sản cuối cùng là thể xác này; nếu thể xác không hòa hợp với trật tự của càn khôn vũ trụ thì sẽ hủy hoại và bơ vơ khi phần hồn lìa khỏi xác. Khi hiểu được con, khai thác được con, thì con hiểu được cả càn khôn vũ trụ, không lo hướng về bên ngoài nữa để tìm hiểu Tiên Phật, khai sửa có trật tự, tức là đồng nhịp với Tiên Phật mà tiến hóa, không nên mê tín dị đoan, dứt khoát tu tiến thì mọi việc sẽ thành công ở tương lai.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 20 tháng 11 năm 1977

Nguyên lý chưa thông khó thuận tòng
Tham sân không bỏ lại long đong
Hận đời vì trí ràng không mở
Khổ hạnh tự tu tiến khỏi phòng.

Khỏi phòng vì tánh không sân
Không tham vụ lợi không cần hồ nghi
Tiến trong đà tiến thành tùy
Khai thông tứ đại quy y chơn tình
Tự mình tự giác xét mình
Sửa sai tự tiến quy hình hư không
Bình tâm chẳng có ước mong
Tự tòng thiên ý tự phòng tự tu
Tu cho trí ý vượt mù
Sân si chẳng có trùng tu thiên tình
Thiên không càng tiến càng minh
Từ không mà có, muôn hình như nhau
Nằm trong chơn lý nhiệm mầu
Không dư không thiếu đuôi đầu hòa minh
Càng tu càng rõ chính mình
Ta là chơn lý đẹp xinh như người
Học qua lúc khóc lúc cười
Quy nguyên thanh điển tâm tươi hoài hòa
Chẳng còn so lý sánh tài
Chỉ lo tự giải ngày ngày yên vui
Tạm sanh thức giác các mùi
Tan rồi lại tự lúc vui lúc buồn.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Một

NGHĨA CHƯƠNG ĐẦU, TẾ PHẬT THUYẾT NHÂN DUYÊN

ĐẠO HỒI MỘT, THÁI SINH TÂM THANH TỊNH

Phật Sống Tế Công
Giảng ngày 13 tháng 8 năm Tân Dậu (1981)

Cơ giảng: Phò thiên bút

Thơ

*Phổ độ nguyên linh phí khổ tâm
Thiên đàng địa ngục bất từ hành
Tân thư ban mệnh tốc khai trước
Nhân Gian Du Ký sướng thế tình.*

Dịch

Cứu rồi nguyên linh chịu khổ tâm
Thiên đàng địa ngục quyết đi tìm
Lệnh ban sách mới mau hoàn tất
Đạo cõi nhân gian tả nỗi niềm.

Tế Phật: Ân náu một thời gian, đêm nay Thánh Hiền Đường lại phụng chỉ viết sách mới quả là đại sự, trò ngoan ơi! Cảm tưởng của con thế nào?

Thái Sinh: Mệnh lớn tới, con bàng hoàng kinh hãi, thưa ân sư, không hiểu liệu có lo tròn nỗi phận sự chăng?

Tế Phật: Trò ngoan này, con chớ quá lo lắng, việc tới sẽ tự nhiên thành.

Thái Sinh: Trước đây ân Chủ Tịch đã từng bày tỏ là soạn sách Nhân Gian Du Ký phải hết sức tránh sự nghi hoặc của người đời, hiện tại

không rõ việc đó sẽ ra sao, kính xin ân sư chỉ giáo cho?

Tế Phật: Việc này vốn là sự bí mật của Thiên Cơ, vả lại hiện giờ nó đã trở thành chuyện dĩ vãng, thầy sẵn sàng miêu tả lại việc đó như sau để giúp con thấu tỏ :

“Ngày mùng một tháng giêng năm nay là ngày lành tháng tốt, vì nhằm ngày thánh đản của đức Nguyên Thủy Thiên Tôn, tất cả Thánh Thần tại cõi trời sẽ tựu hợp tại cung Vô Cực, mở hội nghị lâm thời để thảo luận về ba bộ sách kì lạ của ba cõi Đất, Trời, Người là Địa Ngục, Thiên Đàng và Nhân Gian Du Ký. Hai cuốn trên đã phổ biến khắp nhân gian, duy chỉ còn cuốn thứ ba là Nhân Gian Du Ký hiện chưa phát hành, có lẽ mà vì thể hiện giờ đã tới lúc tuyển chọn xem đạo tràng nào có thành tích xứng đáng để giao phó việc trước tác, thì đồng thời được biết đệ tử Thánh Hiền Đường đã từng phát đại nguyện cứu nhân độ thế. Song sách quá phi thường thật là kì diệu hiếm có, nên cần phải tuyển cho kì được tu sĩ và đạo tràng có đại nguyện lực mới có thể trừ khử phiền tạp nhạp, lưu giữ phần tinh túy để được ban chỉ trước tác, còn không sợ rằng khó đạt thành sứ mệnh và làm hỏng đại cuộc. Ngay lúc đó chủ tịch họ Quan của Thánh Hiền Đường dâng đề nghị là “Nghịệp đạo của tệ đường đã thấy huy hoàng, thần và người đều rõ, nếu như lại ban trách nhiệm trước tác Nhân Gian Du Ký cho tệ đường, tệ đường nguyện chấp nhận mọi sự khảo

đạo để rèn luyện ý chí”. Đức Kim Mẫu lúc đó nét mặt và lời nói biểu lộ vẻ hiền từ, phán dạy: “Hay lắm, hay lắm, họ Quan con của Mẫu chỉ vì đạo mà chẳng ngại khó khăn do đó đã phát tâm, nguyện vì chúng sinh hiền dăng tất cả, lại còn thể một lòng chịu đựng mọi thử thách để mong tôi rèn tâm trí. Trải qua nửa năm khảo luyện đạo chí, Thánh Hiền Đường sẽ bị người phi báng, bị ma quỷ quấy phá quá nhiều, nào như mượn danh phá đạo, lộng giả thành chân, thấy lợi nẩy lòng tà, tham lam tiền bạc, tâm của các đạo hữu đều biến thành tâm ma quỷ. Các đệ tử Thánh Hiền Đường bị khảo luyện đến như vậy, thử hỏi liệu họ Quan con của Mẫu có thể chịu đựng nổi không?”. Chủ tịch họ Quan khẳng khái tâu lên: “Danh lợi vốn là nguyên nhân cản trở làm băng hoại đạo, song những đệ tử chân tu của bản đường chẳng thiếu, nên dù có bị khảo đảo thêm lần này đi nữa thì lại có cơ hội luyện cát thành vàng, luyện đạo thành chân, càng phân biệt được thực và hư, cho nên nguyện dốc tâm chấp nhận mọi thử thách của đạo”.

Đức Kim Mẫu vẻ mặt hiền từ lại nói: “Hay lắm, họ Quan con của Mẫu đã phát đại nguyện cứu nhân độ thế như vậy, lòng Mẫu được an ủi vô cùng, trong khoảng thời gian nửa năm nay, nếu như đệ tử nào của Thánh Hiền Đường không nản lòng thoái chí, cùng tuân hành nghiêm nhặt lệnh này, ắt việc trước tác bộ sách trời của ba cõi tất nhiên sẽ do Thánh Hiền Đường lãnh Ngọc Chỉ trước tác”.

Ngày tháng trôi qua, mau lẹ qua đi như nước tuôn vào biển đông, trong khoảng thời gian này, Thánh Hiền Đường luôn luôn bị những kẻ tiểu nhân đả kích và bần lén. Bởi không phòng bị kịp, một số đạo giả cùng đệ tử của Thánh Hiền Đường đã gặp sự khảo đảo phi thường của đạo, kẻ tâm chí không kiên định nổi, tâm đạo phá tán, không kham nổi, bỏ tu chạy theo danh lợi. Trái lại kẻ nhẫn nhục chịu đựng được, luôn luôn sẵn sàng chấp nhận mọi thử thách, chẳng màng lợi lộc, khiến đức tin càng ngày càng mạnh mẽ, không chút mềm lòng nản chí, nên có thể coi lệnh của trời là trách nhiệm của mình. Tới ngày

24 tháng 6 là ngày lành thánh đản của đức Quan Đế, sau khi các chư Tiên Thánh Thần của ba cõi chúc thọ xong, bèn được mời tham dự thánh hội và chư ngài đã đồng thanh tâu với đức Ngọc Hoàng như sau :

“Trong thời gian Thánh Hiền Đường bị khảo đảo vì đạo, thần nhân đã thấy rõ được niềm tin son sắt lớn lao, không chút sờn lòng nản chí, kính xin Đức thiên Tôn soi xét cho”.

Đức Ngọc Đế gật đầu ban lời vàng ngọc: “May thay, may thay, đàn cơ trực thuộc hạt Nam Thiên quả là không thẹn, Trẫm đặc biệt ban Ngọc Chỉ ra lệnh cho Chủ Tịch Thánh Hiền Đường cùng Phật Sổng Tế Công hãy sớm lo liệu việc trước tác sách Nhân Gian Du Ký, để tới ngày mùng 6 tháng 8 chính thức nhận lãnh Ngọc Chỉ của Trẫm ban cho”. Ngay lúc đó chủ Tịch họ Quan cùng ta liền cúi đầu tạ ơn và tâu rằng: “Kính vâng lời dạy”. Sau khi đức Kim Mẫu và đức Ngọc Đế cùng chư Thiên Thánh Thần ban khen xong, chủ tịch họ Quan về vô cùng thanh nhẹ. Tinh thần đạo của Thánh Hiền Đường phấn phát mạnh mẽ, hoàn toàn tiếp nhận linh pháp từ cõi hư không hỗ trợ cho thiên bút Thái Sinh, nên tới kì ngôi đàn cơ từ cõi hữu hình sẽ xuất hồn lên được cảnh giới vô hình, mặc dù hiện thời thiên bút Thái Sinh giác linh chưa viên mãn, nhưng vẫn không hề ảnh hưởng tới đại mệnh trước tác sách Nhân Gian Du Ký. Chư đệ tử của Thánh Hiền Đường quả là gặp nhiều khó khăn, thuyền phấp ra tới giữa biển khơi đột nhiên gặp sóng to gió lớn, nếu như tâm không bản loạn, bình tĩnh lèo lái con thuyền mạnh dạn tiến tới quê trời nguyên linh. Vì đã lấy đạo lớn làm trọng, khiến chư Thiên Thánh Thần khâm phục, cho nên sách trời ba cõi tất nhiên do Thánh Hiền Đường đảm nhiệm việc trước tác”.

Nguyên nhân của đoạn văn mô tả trên đây cũng là lí do ban lệnh trước tác sách Nhân Gian Du Ký, nay nói rõ ra để phá tan sự mê hoặc của chúng sinh.

(còn tiếp)

